

67 CAÑONAZOS TALMÚDICOS: VOL. 16
(Shabbat 119a-b: La importancia del Shabbat)

Kabbalat Shabbat

רבי חנינא מיעטף וקאי אפניא דמעלי שבתא אמר: "בואו
ונצא לקראת שבת המלכה"
רבי ינאי לביש מאניה מעלי שבת ואמר: "בואי כלה בואי
כלה"

Abundancia en el Shabbat

רבה בר רב הונא איקלע לבי רבה בר רב נחמן.
קריבו ליה תלת סאוי טחיי.
א"ל: "מי הוה ידעיתון דאתינא?"
אמרו ליה: "מי עדיפת לן מינה?"

רבי אבא זבן בתליסר אסתירי פשיטי בישרא מתליסר
טבחי. ומשלים להו אצינורא דדשא. ואמר להו: "אשור
הייא אשור הייא"

Participación obligatoria en el Shabbat

ר' אבהו הוה יתיב אתכתקא דשינא ומושיף נורא.
רב ענן לביש גונדא. דתנא דבי רבי ישמעאל: בגדים
שבישל בהן קדירה לרבו אל ימזוג בהן כוס לרבו.
רב ספרא מחריך רישא.
רבא מלח שיבוטא.

רב הונא מדליק שרגי.
רב פפא גדיל פתילתא.
רב חסדא פרים סילקא.
רבה ורב יוסף מצלחי ציבי.
ר' זירא מצתת צתותי.

רב נחמן בר יצחק מכתף ועייל מכתף ונפיק. אמר: "אילו
מקלעין לי ר' אמי ור' אסי מי לא מכתיפנא קמייהו?!"
ואיכא דאמרי: ר' אמי ורבי אסי מכתפי ועיילי מכתפי
ונפקי אמרי: "אילו איקלע לן רבי יוחנן מי לא מכתפינן
קמיהו?"

Yosef el amante del Shabbat

יוסף מוקיר שבי הוה.
ההוא נכרי בשבבותיה דהוה נפיש נכסיה טובא.
אמרי ליה כלדאי: "כולהו נכסי יוסף מוקר שבי אכיל להו."
אזל זבנינהו לכולהו ניכסי, זבן בהו מרגניתא, אותבה
בסייניה.
בהדי דקא עבר מברא, אפרחיה זיקא שדייה במיא, בלעיה
כוורא. אסקוה איתוה אפניא דמעלי שבתא. אמרי: "מאן
זבין כי השתא?"
אמרי להו: "זילו אמטיוהו לגבי יוסף מוקר שבי דרגיל
דזבין."

אמטיווה, ניהליה זבניה, קרעיה, אשכח ביה מרגניתא.
זבניה בתליסר עיליתא דדינרי דדהבא.
פגע ביה ההוא סבא, אמר: "מאן דיזיף שבתא פרעיה
שבתא."

Opulencia en el Shabbat

בעא מיניה רבי מר' ישמעאל ברבי יוסי: "עשירים שבא"י
במה הן זוכין?"
א"ל: "בשביל שמעשרין." שנאמר (דברים יד) "עשר
תעשר" עשר-בשביל שתתעשר.
"שבבבל במה הן זוכין?"
א"ל: "בשביל שמכבדין את התורה."
"ושבשאר ארצות במה הן זוכין?"
א"ל: "בשביל שמכבדין את השבת. דאמר רבי חייא בר
אבא: פעם אחת נתארחתי אצל בעל הבית בלודקיא
והביאו לפניו שלחן של זהב משוי ששה עשר בני אדם
ושש עשרה שלשלאות של כסף קבועות בו וקערות וכוסות
וקיתוניות וצלוחיות קבועות בו ועליו כל מיני מאכל וכל
מיני מגדים ובשמים וכשמניחים אותו אומרים: (תהילים
כד) "לה' הארץ ומלואה וגו'" וכשמסלקין אותו אומרים:
(תהילים קטו) "השמים שמים לה' והארץ נתן לבני אדם."
אמרתי לו: "בני, במה זכית לכך?"

אמר לי: "קצב הייתי ומכל בהמה שהיתה נאה אמרתי זו תהא לשבת."
אמרתי לו: "[אשריך שזכית] וברוך המקום שזיכך לכך".

César y el Shabbat

א"ל קיסר לרבי יהושע בן חנניא: "מפני מה תבשיל של שבת ריחו נודף?"
אמר לו: "תבלין אחד יש לנו ושבת שמו שאנו מטילין לתוכו וריחו נודף."
אמר לו: "תן לנו הימנו."
אמר לו: "כל המשמר את השבת מועיל לו ושאינו משמר את השבת אינו מועיל לו."

Honrando al Shabbat

א"ל ריש גלותא לרב המנונא: "מאי דכתיב (ישעיהו נח) "ולקדוש ה' מכובד?"
א"ל: "זה יוה"כ שאין בו לא אכילה ולא שתיה. אמרה תורה: כבדהו בכסות נקיה וכבדתו."

רב אמר: להקדים.

ושמואל אמר: לאחר.

אמרו ליה בני רב פפא בר אבא לרב פפא: "כגון אנן דשכיח לן בישרא וחמרא כל יומא במאי נישנייה?"

אמר להו: "אי רגיליתו לאקדומי אחרוה. אי רגיליתו
לאחרוה אקדמוה."

Shabbat vs. Estudio

רב ששת בקיטא מותיב להו לרבנן היכא דמטיא שימשא,
בסיתוא מותיב להו לרבנן היכא דמטיא טולא. כי היכי
דליקומו.

הייא ר' זירא (119b) מהדר אזוזי זוזי דרבנן. א"ל: "במטותא
מינייכו לא תחללוניה."

Vaijulú

אמר רבא ואיתימא ר' יהושע בן לוי: "אפי' יחיד המתפלל
בע"ש צריך לומר: 'ויכולו'. דאמר רב המנונא: כל המתפלל
בע"ש ואומר 'ויכולו' מעלה עליו הכתוב כאילו נעשה
שותף להקב"ה במעשה בראשית. שנאמר 'ויכולו' אל תקרי
וַיִּכְוֹלוּ אֱלֹהִים וַיִּכְּלוּ."

אמר רבי אלעזר: "מניין שהדיבור כמעשה? שנאמר

(תהילים לג) 'בדבר ה' שמים נעשו'."

אמר רב חסדא אמר מר עוקבא: "כל המתפלל בע"ש
ואומר 'ויכולו' שני מלאכי השרת המלוין לו לאדם מניחין
ידיהן על ראשו ואומרים לו: (ישעיהו ו) 'וסר עונך וחסאתך
תכופר'."

תניא:

ר' יוסי בר יהודה אומר:

שני מלאכי השרת מלוין לו לאדם בע"ש מבית הכנסת
לביתו: אחד טוב ואחד רע.

וכשבא לביתו ומצא נר דלוק ושלחן ערוך ומטתו מוצעת
מלאך טוב אומר: 'יהי רצון שתהא לשבת אחרת כך.'
ומלאך רע עונה 'אמן' בעל כרחו.

ואם לאו מלאך רע אומר: 'יהי רצון שתהא לשבת אחרת
כך' ומלאך טוב עונה 'אמן' בעל כרחו.